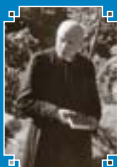
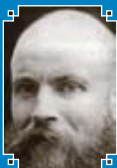

Prosite in se vam bo dalo (Mt 7,7)

Molitve za kanonizacijo
naših blaženih in Božjih služabnikov

Godovi

januar, 19. Friderik Irenej Baraga	(str. 20)
februar, 3. Janez Frančišek Gnidovec	(str. 24)
februar, 5. bl. Liharda Kamenska	(str. 14)
februar, 23. Magdalena Gornik	(str. 26)
marec, 16. Danijel Halas	(str. 28)
marec, 18. p. Vendelin (Mihael) Vošnjak	(str. 42)
april, 29. Alojzij Kozar	(str. 30)
maj, 27. bl. Lojze Grozde	(str. 12)
julij, 7. Anton Vovk	(str. 44)
avgust, 11. Cvetana Priol	(str. 36)
september, 11. bl. Frančišek Janez Bonifacio	(str. 8)
september, 24. bl. Anton Martin Slomšek	(str. 18)
september, 25. Andrej Majcen	(str. 34)
oktober, 20. Anton Strle	(str. 38)
november, 1. p. Aleksij (Aleš) Benigar	(str. 22)
november, 2. Jakob Ukmar	(str. 40)
november, 9. bl. p. Monald Koprski	(str. 16)
december, 11. Anton Mahnič	(str. 32)
december, 15. bl. Drinske mučenke	(str. 10)

Življenjska moč krščanstva

»Svetost je najlepša podoba Cerkve,« pravi papež Frančišek v apostolski spodbudi *Veselite in radujte se* (9). Svetniki namreč dokazujejo, da je Božjemu povabilu izvoljenemu ljudstvu: »Bodite sveti, kajti jaz, Gospod, vaš Bog, sem svet« (3 Mz 19,2), moč slediti in ga izpolnjevati.

Pri tem papež, kot sam pravi, ne misli samo na tiste, ki so že razglašeni za blažene ali svetnike. »Sveti Duh širi svetost v vsem narodu, zvestem Bogu, kajti ,Bog je hotel posvečevati in zveličati ne posamič in brez vsakršne medsebojne zveze, temveč jih je hotel narediti za ljudstvo, ki bi ga v resnici priznavalo in mu sveto služilo‘ (Dogmatična konstitucija o Cerkvi, 9)« (*Veselite in radujte se*, 6).

Na poti svetosti kristjani seveda nismo prepuščeni sami sebi. Sami ne moremo nikoli doseči svetosti. Če bi bilo to mogoče, se Božjemu Sinu ne bi bilo treba učlovečiti in vzeti nase zadolžnico naših grehov. »Odstranil jo je iz naše srede in jo pribil na križ« (Kol 2,14). Zato Bog tudi sedaj prihaja naproti naši slabotnosti z mnogimi in močnimi zveličavnimi sredstvi. Tako okrepljene »kliče Gospod vse kristjane v kakršnih koli razmerah in v vsakem stanju, vsakega po njegovi lastni poti, k tisti popolni

svetosti, katere polnost ima Oče sam« (Dogmatična konstitucija o Cerkvi, 11).

Čeprav smo vsi poklicani k svetosti, je Cerkev že od samega začetka nekatere svoje pokojne člane postavila za zgled krščanskega življenja in pričevanja. Zaradi svoje predanosti Bogu in zaradi junaške zvestobe Kristusu in njegovemu evangeliju so bili spodbuda tudi vsem drugim.

Čudovite zglede svetosti imamo tudi v našem narodu. Pred seboj imate knjižico, v kateri so zbrani kratki življenjepisi naših bratov in sester, ki so kandidati za svetnike oz. za blažene. Knjižica nas vabi, da bi se tudi mi začeli zavedati, da potrebujemo svetost, da potrebujemo svetnike. Ne samo svetnikov vesoljne Cerkve, ki so jih naši predniki začeli častiti v svoji pobožnosti in se jim priporočati. Potrebujemo tudi naše svetnike. Svetnike, ki poznajo dušo našega naroda, ki poznajo vero našega naroda. Svetniki so namreč znamenje življenjske moči krščanstva v krajevni Cerkvi. Po drugi strani pa svetniki tudi okrepijo krščanstvo, poživijo povezanost z Bogom in utrdijo pričevanjsko navzočnost kristjanov v družbi.

Zahvaljujem se avtorjem te knjižice in upam, da nas bo vse spodbudila, da bomo odprli oči za znamenja svetosti okoli sebe. Bodimo pozorni na svetnike za soslednjimi vrati, kakor se slikovito izraža papež Franči-

šek: »na starše, ki s tolikšno ljubeznijo vzgajajo svoje otroke, na može in žene, ki z delom skrbijo za kruh v svoji družini, na bolnike, na ostarele redovnice, ki se ne nehajo smejati. V teh dejanjih, ki se vsak dan ponavljajo, vidim svetost vojskujoče se Cerkve« (*Veselite in radujte se*, 7).

Obenem pa naj nas ta knjižica spodbudi, da se bomo našim svetniškim kandidatom začeli priporočati. V najrazličnejših potrebah in stiskah. Nič manj niso bližju Bogu kot »uveljavljeni« svetniki naših koledarjev in pobožnosti. In moč njihove priprošnje ni nič manjša. Manjše, velikokrat premajhno je samo naše zaupanje, da bi se jim zares priporočali.

Naj nam molitve za kanonizacijo naših blaženih in Božjih služabnikov pomagajo, da se jim bomo začeli priporočati v življenju. Bog bo na njihovo priprošnjo usliševal naše molitve, nje pa naj poveliča s slavo svetništva.

msgr. Stanislav Zore OFM
ljubljski nadškof metropolit

Uvod

Papež Frančišek nas je v svoji apostolski spodbudi z naslovom *Veselite in radujte se* (9. april 2018) ponovno spomnil, da smo vsi, brez izjeme poklicani k svetosti. Na naši poti h Gospodu, ki nas po besedah papeža Frančiška »čaka z razširjenimi rokami, da bi nas spremljal na tej poti svetosti«, nam Cerkev postavlja za zgled blažene in svetnike, ki nas usmerjajo na poti k našemu končnemu cilju, Bogu, ki je Svetost sama. Naši posebni vzorniki so seveda Božji služabniki, moške in žene iz naše sredine, ki so dokazali, da se tudi v današnjem času da našo slabost nadgraditi z močjo Božje milosti, ki nam po besedah papeža Frančiška dopušča živeti v ljubezni, ki nam na poti k svetosti dopušča »vse početi z veseljem in ponižnostjo, v Božjo slavo in v služenju bližnjemu«. Ti Božji služabniki so nam še posebej blizu. Našim bratom in sestram po krvi se še posebej zaupno priporočajmo, da bi nas Bog – če je takšna njegova najsvetejša volja – na njihovo priprošnjo uslišal v naših stiskah in potrebah, njih pa pred vesoljno Cerkvijo poveličal s slavo svetništva.

V knjižici so po abecednem redu blaženih in nato Božjih služabnikov zbrane molitve za razglasitev

sedmih blaženih s slovenskega ozemlja za svetnika (Liharda Kamenska, Monald Koprski, Frančišek Bonifacio, Lojze Grozde, Drinske mučenke, med katerimi sta tudi Slovenki s. Krizina Bojanc in s. Antonija Fabjan ter Anton Martin Slomšek) ter molitve za razglasitev trinajstih Božjih služabnikov slovenskega rodu za blažene (Friderik Baraga, Aleksij Benigar, Frančišek Gnidovec, Magdalena Gornik, Danijel Halas, Alojzij Kozar, Anton Mahnič, Andrej Majcen, Cvetana Priol, Anton Strle, Jakob Ukmar, Vendelin Vošnjak in Anton Vovk).

Vsaki molitvi po besedah »*Po Kristusu našem Gospodu*« lahko dodamo: »*Dobri Bog, na priprošnjo blaženega (Božjega služabnika) ... usliši mojo ponižno prošnjo ... in zmolimo Očenaš, Zdravamarija in Slava Očetu.*

bl. Frančišek Janez BONIFACIO

(1912 Piran – 1946 Buje)

»To je moja zapoved, da se ljubite med seboj« (Jn 15,12).

Mučenec, god 11. septembra.
Grob v bližini Buj v Istri neznan.

Kot semeniščnik in gimnazijec v Kopru se je Frančišek odlikoval s poslušnostjo predstojnikom, umirjenostjo in s pripravljenostjo pomagati tako, da so ga sošolci ljubkovalno imenovali svetniček (el santin). Novo mašo je

Frančišek Bonifacio daroval v cerkvi sv. Jurija v Piranu, kot duhovnik tržaško–kopske škofije pa je deloval v Novigradu in Krasici pri Bujah v Istri. Odlikoval se je kot izjemen katehet, priljubljen spovednik in iskan pridigar. Mučeniške smrti je umrl 11. septembra 1946. Za blaženega ga je 4. oktobra 2008 v papeževem imenu razglasil prefekt Kongregacije za zadeve svetnikov kardinal Angelo Amato v Trstu.

Zahvaljujemo se Ti, Gospod,
za duhovnika Frančiška Bonifacia,
ki si ga daroval Cerkvi,
duhovnika po Tvojem srcu, apostola evangelija
in mučenca zaradi vere.

Prosimo Te, daj po njegovem zgledu
Cerkvi svetih duhovnikov,
ki se bodo popolnoma posvetili delu v Tvojo čast
in polni ljubezni za Tvoje ljudstvo.

Prosimo Te, Gospod,
da bo boleče mučeništvo
duhovnika Frančiška Bonifacia
postalo rodovitno za spravo
in bodo naše dežele razsvetljene
v veri, pravičnosti in miru.
Po Kristusu, našem Gospodu.

Amen.

bl. Drinske mučenke

(+ 1941 Goražde)

»Če ti kdo naredi kaj hudega, mu povrni z dobrim.«

God 15. decembra. Njihov grob neznan.

Pet redovnic iz reda Hčera Božje ljubezni iz samostana Marijin dom na Palah v Bosni, Hrvatica s. Marija Jula Ivanišević (*1893), Avstrijka s. Marija Berchmana Johanna Leidenix (*1865), Madžarka s. Marija Bernardeta Banja (*1912) ter Slovenki Marija Krizina Bojanc (*1885) iz vasi Žbure v župniji Hinje (danes v župniji Žužemberk) in Marija Antonija Fabjan (*1907) iz vasi Male Lipnje v župniji Šmarjeta na Dolenjskem. Po štiridnevni poti iz Pal na Kalvarijo v Goražde so umrle mučeniške smrti 15. decembra 1941. Njihova trupla so četniki zmetali v Drino. Za blažene jih je razglasil papežev legat kardinal Angelo Amato 24. septembra 2011 v Sarajevu.